

Kofod-Svendsen (KrF):

Den konstruktive løsning er uddannelse. Det lægger dette lovforslag op til, og derfor kan mit parti tilslutte sig de intentioner, der ligger i forslaget.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal sige tak til de ordførere, som har givet tilsagn om positivt at ville se på dette lovforslag under udvalgsbehandlingen, og det gælder jo lige fra fremskridtspartiet til VS.

Jeg synes også, det er et godt forslag. Det er et forsøg på at bryde nogle barrierer, bryde med nogle traditionelle tankegange. Det er et forsøg, hvor vi siger, at unge under 25 år i stedet for et arbejdstilbud kan vælge at få en uddannelsesydelse i op til 2 år. Det mener jeg faktisk er udtryk for en positiv tankegang i stedet for at sige, at de unge fortsat skal køre på arbejdstilbud, så kan de måske ikke blive i beskæftigelse, så skal de på dagpenge, og så skal de på arbejdstilbud igen, og sådan kunne de måske blive ved, indtil de kommer på efterløn. Det er der egentlig ikke meget perspektiv i. Derfor synes jeg, det kunne være spændende, om vi kunne prøve at se, om det her kunne give noget andet og noget mere og noget bedre til de unge.

Der er selvfølgelig nogle problemer i det, som hr. Estrup måske mest klart pegede på. Vi har jo mange systemer i vores samfund. Et af systemerne er altså arbejdsløshedsdagpengesystemet, hvor man gennem medlemskab af en A-kasse i et år – hvis man i øvrigt har opfyldt 26 ugers kravet inden for 3 år om at have noget arbejde – kan få dagpenge. Man kan få dagpenge – hvis man er meget heldig helt op til 104.500 kr. Det er maksimumbeløbet. Når man diskuterer, om man ikke hellere skulle have en uddannelse, så kommer man ind i det problem, at på den ene side skal der gerne være en motivering for, eller i hvert fald ikke en bremse for, at man vælger at få et uddannelsestilbud, og på den anden side må vi også se på de unge, der er gået direkte fra skolen og ud i uddannelsessystemet og måske lever af SU, som er på godt 23.000 kr. Der er altså nogle enorme problemer imellem de forskellige ydelsesniveauer. Her har vi altså valgt at lægge os på halvdelen af maksimumdagpengebeløbet.

Jeg tror ikke på, at det er rigtigt, hvis man skulle se på det statistisk, at denne gruppe af unge mennesker vil ramme maksimumloftet. Så meget tror jeg ikke på at de får i dagpenge. Jeg tror, at de måske snarere i dagpenge ligger nede på godt 80.000 kr. De går derfor ikke fra 104.000–105.000 kr. ned til 52.000 kr., men de vil gå fra et andet beløb. Man må heller ikke glemme, at det beløb vil de så kunne få i op til 2 år. Det har da også en vis betydning for dem, at de kan gøre dette.

For de unge, der skal have et arbejdstilbud, og som altså har denne valgmulighed, er det et reelt valg, om man vil have et arbejdstilbud eller vil vælge at få en uddannelsesydelse. De unge kommer jo i kontakt med arbejdsformidlingen, som skal vejlede i forbindelse med ordningen – også vejlede dem i forbindelse med valg af uddannelse.

Det er tanken, at der skal være en såkaldt positivliste, en liste over de uddannelser, som de unge skal kunne vælge, og at man så i arbejdsformidlingen ligesom kan krydse af og sige: o.k., hvis man vil have denne uddannelse, så kan man få denne uddannelsesydelse.

Jeg kan godt sige, at da vi arbejdede med lovforslaget oprindeligt, havde vi sådan set planer om, at det skulle ligge et helt andet sted, nemlig ude på uddannelsesinstitutionerne, men når nu de unge er i kontakt med arbejdsformidlingen, når nu det er den, der vejleder de unge, så mener vi egentlig også, at det bør være AF, som administrerer selve ordningen.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke uddannelser det så er man kan vælge, står der jo i bemærkningerne til lovforslaget, at der kommer en sådan liste, som er udarbejdet af undervisningsministeren efter forhandling med arbejdsministeren. Jeg kan sige, at denne liste er ikke helt færdig. Jeg er klar over, at den er af væsentlig betydning for behandlingen af lovforslaget. Jeg kan i hvert fald sige så meget, at listen ikke vil komme til at indeholde ikke-erhvervs-mæssige uddannelser, og jeg kan også give nogle eksempler på, hvad man forestiller sig kunne komme på tale af uddannelsesmuligheder. Inden for lærlinge- og EFG-uddannelserne vil det især være uddannelser inden for jern og metal og bygge- og anlægsområdet, inden for de grundlæggende teknikeruddannelser vil det være teknisk tegner, teknisk assistent, og in-